

Łochów, dnia 8 marca 2018 r.

Burmistrz Łochowa
Al. Pokoju 75
07-130 Łochów

znak: *RPOL.3160.1.379.2018*

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Burmistrz Łochowa działając na podstawie art. 14 j § 1 i art. 14 c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja Podatkowa (t.j. Dz. U. z 2017 poz. 201 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku podatnika podatku od nieruchomości z dnia 6 grudnia 2017r. o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości kontenerowej (budynkowej) stacji trafo.

stwierdza

że stanowisko - przedstawione we wniosku z dnia 06.12.2017 r. o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego dotyczącej sposobu opodatkowania podatkiem od nieruchomości kontenerowej (budynkowej) stacji trafo, iż przedmiotowa stacja nie transformatorowa powinna być opodatkowana od powierzchni użytkowej budynku bądź wartości tzw. części budowlanej tj. z wyłączeniem opodatkowania wyposażenia technicznego, w szczególności transformatora - jest nieprawidłowe.

Uzasadnienie

W dniu 11 grudnia 2017r. wpłynął do Burmistrza Łochowa wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego: art. 2 ust.1 pkt 2 i 3 oraz art. 4 ust.1, ust.2 i 3 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w zakresie podatku od nieruchomości – opodatkowania kontenerowej (budynkowej) stacji trafo.

W przedmiotowym wniosku został wskazany następujący stan faktyczny (zdarzenie przyszłe):

Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą, w ramach której niezbędna jest energia elektryczna „przetworzona” w stacji transformatorowej (trafo) na niskie (użytkowe) napięcie. Wnioskodawca zamierza dokonać zakupu stacji transformatorowej kontenerowej (budynkowej). Dla wnioskodawcy nie jest jednak jednoznaczne jak klasyfikować w/w stację czy jako budynek czy jako budynki, a jeśli jako budowlę to w jakiej części budowli winien być opłacany podatek od nieruchomości.

Pytanie wnioskodawcy:

W jaki sposób powinna być opodatkowana kontenerowa (budynkowa) stacja trafo?

Zdaniem wnioskodawcy:

Opisana w stanie faktycznym kontenerowa stacja transformatorowa jest budynkiem zatem podstawę opodatkowania powinna stanowić powierzchnia użytkowa zgodnie z art. 1 a ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych przez budynek rozumie się obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa podatkowego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach. Z kolei zgodnie z art 1a ust.1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych budowla to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Zdaniem wnioskodawcy, w oparciu o wyrok TK z dnia 13 września 2011r. jako budowle mogą być opodatkowane tylko te obiekty, które są wprost wymienione w prawie budowlanym tj. w szczególności w art. 3 pkt 3 (definicja budowli) lub załącznikach do tej ustawy lub ewentualnie stanowią urządzenie budowlane (art. 3 pkt 9 prawa budowlanego). Dotyczy to również budowli, które stanowią część innych budowli (wskazanych w prawie budowlanym). Stacje trafo nie są wprost wymienione w art. 3 pkt 3 prawa budowlanego. Przepis ten wymienia za to:

- obiekty linowe;
- sieci techniczne;
- sieci uzbrojenia terenu;
- wolnostojące urządzenia techniczne.

Nie można wykluczyć, że stacja transformatorowa w konkretnych okolicznościach faktycznych zostanie uznana za urządzenie budowlane jako urządzenie techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość jego użytkowania. Nadto – w ocenie wnioskodawcy – żadne inne przepisy prawa budowlanego, w tym załącznik do ustawy, nie mają zasadniczo wartości normatywnej dla podatkowej klasyfikacji stacji trafo.

Wnioskodawca powołując się na orzecznictwo sądów oraz stanowisko Trybunału Konstytucyjnego podtrzymuje, że nawet jeśli opisana stacja transformatorowa oraz składające się na nią urządzenia i instalacje wykazywałyby cechy zbliżone do obiektów wymienionych jako przykład budowli w prawie budowlanym, to skoro nie zostały wymienione w tej ustawie wprost jako budowla – nie mogą one podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Wnioskodawca stosownie do art. 14 b § 2 Ordynacji podatkowej przedstawił własne stanowisko w sprawie oceny prawnej przedmiotowego stanu faktycznego i stwierdził, że bezpodstawne jest przyjęcie, że transformatory są budowlą.

Zdaniem organu wydającego interpretację:

Kontenerowa (budynkowa) stacja transformatorowa podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako obiekt budowlany (budowla) od jej wartości, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Powyższe stanowisko organu potwierdzone zostało w następujących rozważaniach:

W wyniku dokonanej wnikliwej analizy wniosku oraz stanu prawnego tut. organ podatkowy nie podziela stanowiska podatnika.

W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z. 2017 r. poz. 1785) w art. 1 a ust. 1 pkt 1 i 2 została zawarta definicja budynku i budowli. Zgodnie z wyżej wymienionymi przepisami za budynek należy uznać obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach. Natomiast budowla to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Należy podkreślić, że choć ustawodawca odsyła do przepisów prawa budowlanego, to odesłanie to ma ograniczony charakter, bowiem dotyczy pojęć obiektu budowlanego i urządzenia budowlanego. W związku z tym dokonując kwalifikacji przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości w pierwszej kolejności musimy opierać się na ustawie o podatkach i opłatach lokalnych, a pomocniczo na ustawie prawa budowlanego.

Przez obiekt budowlany stosownie do art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane należy rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

Art. 3 ust. 3 Prawa budowlanego określa pojęcie budowli wskazując, że budowla to każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska drogi, mosty, przepusty, wolno stojące urządzenia reklamowe, budowle ziemne, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, a także części budowlane urządzeń technicznych itp. Dodać należy, że powyższa definicja zawiera niezamknięty wykaz przykładowych budowli, jednak wśród nich wymienione zostały instalacje przemysłowe i urządzenia techniczne. Należy podkreślić, że odesłanie do prawa budowlanego dotyczy jedynie rozumienia pojęć „obiekt budowlany” oraz „urządzenie budowlane”, i stanowi jedynie podstawę do kwalifikowania danego obiektu, jako obiektu budowlanego, jednak stwierdzenie: czy jest to budynek, czy budowla następuje już na gruncie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991 r.

Biorąc powyższe pod uwagę tut. organ podatkowy uznaje, iż kontenerowa (budynkowa) stacja transformatorowa podlega opodatkowaniu, jako budowle. W opinii organu podatkowego przedłożone przez Wnioskodawcę wyjaśnienia, wskazują jednak (stwierdzają), iż transformatory stanowią integralną część sieci energetycznej zakładu, połączone są z całą siecią energetyczną, tworzą jedną funkcjonalną całość techniczno-użytkową w ramach sieci elektroenergetycznej, której zadaniem jest przesył i przekształcenie prądu, co w konsekwencji dowodzi, iż stanowią odrębną budowlę w rozumieniu ustawy i podatkach i opłatach lokalnych.

Za uznaniem transformatorów za budowlę opowiedział się także Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 2 lutego 2010 r. (sygn. Akt II FSK 1025/08), który podkreślił, że „ sieci techniczne, w tym sieci służące do przesyłania energii elektrycznej (sieci elektroenergetyczne) stanowią budowle. W skład tak rozumianej budowli jako całości użytkowo-technicznej wchodzi również urządzenia zapewniające stabilizację i przesyłanie energii w postaci stacji transformatorowych” oraz w wyroku z dnia 2 lutego 2010 r. sygn.. akt II FSK 1292/08 (LEX nr 552123): „ określeniu budowli, zawartym w u.p.o.l. ustawodawca szczególnie podkreśla jego funkcjonalność przez zapis o „możliwości użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem”. W tym właśnie znaczeniu obiekt budowlany stacji transformatorowej jest budowlą w rozumieniu art. 1 a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l, podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości od jej wartości,,.

Natomiast w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 9 października 2011 roku Sygn. Akt I SA/OI 579/11 stwierdził: „Wszystkie elementy z rozdzielni i stacji transformatorowej tworzą jedną funkcjonalną całość techniczno-użytkową w ramach sieci elektroenergetycznej, której zadaniem jest przesył i przekształcenie prądu. Część tych elementów została umieszczona w budynkach pełniących funkcję ochronną, pozostając nadal w trwałym fizycznym połączeniu z elementami sieci znajdujących się na zewnątrz budynków. To zaś, że w spornych obiektach budowlanych stacji transformatorowej znalazły się wszystkie elementy statuujące pojęcie budynku, o którym mowa w art. 1 a ust. 1 pkt 1 tej ustawy (trwale związane z gruntem, przegrody budowlane, fundamenty i dach), nie oznacza, że obiekt jest budynkiem”.

Nadto Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13 grudnia 2017 r. orzekł, iż art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2017r. , poz. 1785 i poz. 2141) w zakresie, w jakim umożliwia uznanie za budowlę obiektu budowlanego, który spełnia kryteria bycia budynkiem, przewidziane w art. 1 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy, jest niezgodny z zasadą szczególnej określoności regulacji daninowych, wywodzących się z art. 84 w związku z art. 217, w związku z art. 64 ust.3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Wprawdzie od 28 czerwca 2015 r. obowiązuje nowa definicja obiektu budowlanego wskazana w art. 3 pkt 1 Prawo budowlane, jednakże zdaniem organu podatkowego zmiana tej definicji nie wpływa na sposób kwalifikacji transformatorów w zakresie podatku od nieruchomości. Jak wynika z uzasadnienia do projektu ustawy „ zasadniczym celem uchwalonej nowelizacji ustawy Prawo Budowlane było uproszczenie i skrócenie procedury budowlanej, a nie zmiana zakresu opodatkowania podatkiem od nieruchomości”.

Odnosząc się do powołanych wyroków sądów administracyjnych oraz przedstawionego stanu faktycznego, kontenerowa (budynkowa) stacja transformatorowa jest budowlą i podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości od jej wartości.

Niniejsza interpretacja udzielona jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego oraz przepisy ustaw z nim związanych obowiązujące na dzień złożenia zapytania w organie podatkowym i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę.

BURMISTRZ ŁOCHOWA

Robert Miroslaw Gołaszewski

Burmistrz Łochowa

Pouczenie

1. Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą, stwierdzeniem jej wygaśnięcia lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.
2. Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikacyjnych wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.
3. Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, 00-013 Warszawa, ul. Jasna 2/4, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację – w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi /Dz. U. z 2017 r., poz. 1369/). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 w/w ustawy) w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 w/w ustawy). Jednocześnie, zgodnie z art. 57a w/w ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydana w indywidualnej sprawie, opinia zabezpieczająca i odmowa wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.
4. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 w/w ustawy).